

[Indenrigsministeren.]

tror det ærede Medlem maa lade staa, nemlig at det er et Tvivlsspørgsmaal. Derom kan der efter min Mening overhovedet ikke være Tvivl, og derfor interesserer det mig ogsaa, at det ærede Medlem ikke kom ind paa de Bemærkninger, jeg havde gjort om, at naar et saadant Tvivlsspørgsmaal foreligger, har man altid i Rigsdagen lagt særlig Vægt paa — jeg kunde næsten sige de primære Retskilder, hvad der er sund Fornuft og Rimelighed, og hvad Vælgeren har ment.

Jeg var meget forundret over den Brug, det ærede Medlem gjorde af Professor Berlins Statsret; det maa dog vist korrigeres. I Professor Berlins Statsret staar der, hvad det ærede Medlem henviser til:

„Landstinget synes derfor berettiget til at godkende Valget,“ — altsaa Landstingsvalget — „selv om en eller flere af Stedfortræderne maatte mangle den i Grundlovens § 35 utvivlsomt ogsaa for Stedfortrædernes Vedkommende forudsatte Valgbarhed, saafremt der blot foruden de valgte Landstingsmænd er valgt mindst én gyldig Stedfortræder for hver af dem.“

Ja, det er der virkelig, valgt mindst een gyldig Stedfortræder for hver af dem. Der er Stedfortrædere nok med Stemmer nok for alle de Landstingsmænd, det her drejer sig om. Hvis man overhovedet skulde drage nogen Slutning af dette, maatte det være den modsatte af den, det ærede Medlem drager. Der siges her, uden at jeg i og for sig vil gøre det til mine Ord: Landstinget synes berettiget til at godkende Valget, saafremt der blot foruden de valgte Landstingsmænd er valgt mindst 1 gyldig Stedfortræder for hver af dem — hvad der i dette Tilfælde er. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om § 80, 2det Stykke, 2det Punktum, har Professor Berlin forholdt sig fuldkommen refererende over for Ordene i Valgloven. Hvad Professoren selv mener, ved jeg selvfølgelig intet om.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at naar noget har været fremme i et af Tingene, her altsaa i Landstinget, i Udvalget eller i Sagens Akter, saa staar Landstinget inde herfor. Maa jeg ikke rette det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem det? Mener det ærede Medlem, at naar noget har været forelagt, som f. Eks. dette med de 5 Stemmesedler eller et andet Spørgsmaal, der foreligger i Akterne i Landstingsudvalget, saa staar dermed det høje Ting inde derfor?

Gunnar Fog-Petersen: Jeg har bedt om Ordet for at gøre en kort Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget), den nyvalgte Repræsentant for Bondepartiet her i Landstinget. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Argumentation var en Smule ejendommelig. Det ærede Medlem sagde, at hans umiddelbare Betragtning af det, der var sket, var den, at man burde godkende dette Valg, men det ærede Medlem havde for Tiden en Sag med en Minister, hvor Ministeren holdt paa det formelle, og derfor mente det ærede Medlem ogsaa, at man skulde gøre det i denne Sag og altsaa gaa imod det, som han umiddelbart syntes var det fornuftigste. Men saa fjøede det ærede Medlem til, at det, det drejede sig om, var at redde en Ministers Prestige eller et politisk Mandat. Jeg vil give det ærede Medlem det Raad — jeg ved ikke, hvor lang hans Levetid her i Tinget bliver — at søge mere saglige Argumenter i Debatten her i Landstinget. Vi plejer ikke at bruge den Slags Argumenter her. Naar de benyttes af et Medlem, drager vi den Slutning, at det paagældende Medlem altsaa selv vilde ræsonnere som saa, at naar det drejer sig om at redde en Ministers eller en Partifælles Prestige, et Mandat eller en Fidus eller hvad det nu er, det ærede Medlem har tænkt paa, saa kan det være det samme med Argumenterne. Saaledes slutter vi i Regelen her i Landstinget, og da jeg har nogen Sympati for det ærede Medlem, vil jeg raade det ærede Medlem til i Fremtiden ikke at bevæge sig længere ud paa disse Baner.

Unmack: Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) udtalte angaaende Roskilde, at det var ligegyldigt med Stemmesedlerne, og derfor regnede man ikke saa nøje med, om man kasserede dem og erklærede dem for ugyldige. Nu har Ordføreren og det ærede Medlem sagt, at den Maade, hvorpaa Valget foregaar, er, at Stemmesedlerne, naar de er afleveret, kommer i en Urne; derefter tages de op og nummereres, og saa ser man kun paa det første Navn, og dette skrives op. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem: Hvorledes skulde Formanden i Roskilde, naar han tog en Stemmeseddel op, paa hvilken der stod „Parkov“ som øverste Navn, kunne vide, at der kun kom 5 Stemmesedler med hans Navn? Han kunde lige saa godt have opnaaet Fordelingstallet som enhver anden, og hvorfor skulde saa denne Stemmeseddel erklæres ugyldig?